

РЕШЕНИЕ

№ 7636

гр. София, 05.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 16.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **11340** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК.

Образувано е по жалба на Д. Я. З., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], вх. „Г“, ет. 2, ап. 4, чрез адв. Ц., срещу Заповед № Л 4628 / 2 от 03.11.2023 г. на главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ и прекратяване на служебното правоотношение.

В жалбата се излагат твърдения относно незаконосъобразността на заповедта. Според жалбоподателят заповедта е издадена при липса на компетентност, след изтичането на срока по чл. 195, ал. 1 и ал. 2 от ЗМВР и без да са обсъдени и взети предвид представените доказателства и писмени обяснение. Счита, че не са събрани достатъчно доказателства за извършено дисциплинарно нарушение и съобразно разпоредбата на чл. 209, т. 2 от ЗМВР дисциплинарното производство е следвало да бъде прекратено. Твърди се и нарушение на чл. 205, ал. 4 от ЗМВР и чл. 206, ал. 2 и ал. 4 от ЗМВР. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени оспорената заповед. Претендира разноските по делото. Допълнителни съображения излага в писмена защита.

Ответникът – главен директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ - ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от

фактическа страна следното:

Жалбоподателят Д. Я. З. е бил назначен на длъжността надзирател I-ва степен в затворническо общежитие „Казичене“ II-ра категория към затвора [населено място] I-ва категория при Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“.

С предложение рег. № 4344 от 13.06.2023 г. от началника на затвора [населено място] до главния директор на ГДИН е предложено образуването на дисциплинарно производство във връзка с възникнал инцидент със служител на ГДИН.

Със Заповед № Л-2311 / 15. 06. 2022 г. на главния директор на ГДИН, е образувано дисциплинарно производство по случая.

С обобщена справка рег. № 7934 / 25. 09 2023 г. (стр. 30), са изложени резултатите от извършената проверка, като на 29.09.2023 г. З. се е запознал с нея.

На 02.10.2023 г. З. е депозирал писмени обяснения с вх. № 14751, към които е представил и доказателства по опис.

Със становище рег. № 8518 / 04. 10. 2023 г. дисциплинареноразследващият орган е предложил на главния директор на ГДИН да наложи дисциплинарно наказание „уволнение“ на държавния служител.

С покана с рег. № 11236 / 11. 10. 2023 г. от служителя са поискани писмени обяснения по случая, като такива са постъпили на 01. 11. 2023 г. с вх. № 17183.

Със Заповед № Л-4628 / 03. 11. 2023 г. на ст. комисар Ц. Ц., за главен директор на ГДИН, на Д. Я. З. е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното му правоотношение. Заповедта е връчена на 07. 11. 2023 г.

С жалба вх. № 41625 / 20. 11. 2023 г. заповедта за налагане на дисциплинарно наказание е оспорена по съдебен ред.

В обжалваната заповед е посочено, че на 20.05.2023 г., около 01:30 часа в района на [населено място], при управление на личния си автомобил О. „К.“ с рег. [рег.номер на МПС] , младши инспектор Д. З. е влязъл в словесен спор с три цивилни лица. Впоследствие спорът прераснал във физическа саморазправа. По данни от инспектор Г. П. – дежурен в СДРВ, е имало индикации, че младши инспектор Д. З. е бил под въздействие на алкохол и цивилните лица са му извършили граждански арест. На място били извикани патрули на 08 РУ – СДВР и СДВР – ОПП. Посочено е, че съгласно справка УРИ 43320-63678/ 07.06.2023 г. по описа на СДВР – ОПП мл. инспектор З. е отказал да бъде тестван за алкохол, за което му бил съставен АУАН № 995703 и автомобилът му бил дерегистриран. З. бил придружен до УМБАЛ „Св. Анна“ – [населено място] за преглед поради отток на главата и му била взета кръвна проба в 2 бр. епруветки с № 113821-2 и № 113821-3. Съгласно протокол за химическо изследване № 239 / 22.05.2023 г. в изпратените за изследване проби кръв, взети от Д. З. се доказва етилов алкохол в количество 1,19 %.

Прието е, че с действията си З. е нарушил чл. 27 от Етичен кодекс за поведение на държавните служители в ГДО и ГДИН - деяние съставляващо нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194 ал. 2, т. 4 от ЗМВР, за което на основание чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР се налага дисциплинарно наказание "уволнение".

В дадените в хода на дисциплинарното производство писмени обяснения З. отрича да е управлявал автомобил на посочените дата и час. Твърди, че му е бил нанесен побой от група младежи. На място пристигнали патрули на 08 РУ – СДВР и СДВР – ОПП, както и спешна помощ. При извършения му преглед от спешния медик му било казано, че вероятно има счупена лява горна челюст и не трябва да бъде тестван с

дрегер. Полицаяте се съобразили с казаното от лекаря и издали талон за медицинско изследване, което направил в УМБАЛ „Св. Анна“. Представя и медицинска документация относно здравословното му състояние и фиш за спешна медицинска помощ от 20.05.2023 г.

По делото е приета дисциплинарната преписката по издаване на оспорената заповед, както и доказателства, допълнително представени от страните.

Във връзка с направено от жалбоподателя доказателствено искане е постъпила справка от Национална система 112, но последното е оттеглено от процесуалния представител на жалбоподателя в о. с. з.

По делото се събраха и гласни доказателства, като бяха разпитани свидетелите М. Б. С., Д. Н. Г. и К. С. Н..

Свидетелят М. С. посочва, че работи в Спешна медицинска помощ София и към 20.05.2023 г. е работил там. Той писал фиша. Пациента му съобщили, че има контузия на главата, на носа, около окото. Имал хематом на главата и високо кръвно. Не си спомня за случая. При така описаните във фиша телесни повреди може да е казал, че не може да се извърши проба, но не си спомня. Не той вземал това решение, а полицаите. Мерено е кръвното налягане на пациента. Съобразно отразеното във фиша кръвното налягане е било 160/80 с пулс 130. Вероятно е бил шокиран с толкова висок пулс. За нормализиране на кръвното и за захарта налял банка натриев хлорид. Диагнозата във фиша е работната за спешната помощ, която е оказал. Вероятно и повишената кръвна захар се дължи на шока. При стресови ситуации се покачват кръвното, пулса и кръвната захар.

Свидетелят посочва, че съобразно отразеното във фиша жалбоподателят е имал наранявания по носа и това може да окаже влияние при тестването с дрегер, но това решение го взимал съответния полицаи. Не си спомня да е казал, че лицето от медицинска гледна точка не може да бъде тествано.

На въпрос на юрк. М. отговаря, че с оглед нараняванията, които е отразил във фиша е било възможно да не може да даде проба за алкохол.

Свидетелят Д. Г. посочва, че пътувал с негов приятел В. от Б. за Казичене и си гледал в телефона. Имало присветване на фарове. Две коли спрели, от една от тях излязъл човек, който застанал до прозореца и подходил агресивно. Започнала саморазправа с В.. Случката станала близо до центъра на селото и дошли хората, които се намирили там. Имало саморазправа с побой. Обадил се на 112. Полицията дошла след около 20 минути. Дошла и медицинска помощ с доста голямо закъснение. Оказали помощ на лицето Д., но той вече бил доста далеч. Не е бил там когато лицето Д. е поканено да даде проба за алкохол.

На въпроси на адв. К. отговаря, че срещу тях имало две, три коли и фаровете им светели срещу тях. От колата, която определя като баничарка, слезли двама души. Не познава Д.. Не си спомня дали лицето, което е бито е слязло от баничарката. В началото на случая си гледал в телефона. Не е видял лицето, което е бито да е управлявало автомобил. Не разбрал какво се случва. Нещата станали много бързо. Бил настрани и не е присъствал на разговора между лекаря и битото лице. Около 15 мин преди пристигането на втората полицейска кола дошла и съпругата на лицето.

Свидетелката Н. – съпруга на жалбоподателя, заявява, че живеят в Б., [улица]. На 19 срещу 20 май била въщи при техния 4 годишен син. Съпругът ѝ се обадил около 23:45 ч.- 23:50 ч., казал, че е станало спречкване в центъра на Б. и тя отишла заедно със зет си. На място имало патрулна кола. Съпругът ѝ бил отстрани до спирката

заедно с двама полицаи от патрула на 08 РУ. От пътна полиция още не били дошли. Съпругът ѝ бил с окървавено лице, като имало кръв от носа и огромни отоци над и под окото. Съпругът ѝ бил прав и казал, че му се вие свят. Полицаяте му разрешили да седне в неговата кола. Пред нея не го питали за проба. Бърза помощ дошла около 01:00 ч. Помолила един от полицаяте да ѝ помогне да качи жалбоподателя в линейката, защото бил със силен световъртеж. Лекарят попитал за медицинското му състояние. Тя отговорила, че е диабетик тип 2 и хипертоник. Направили му тест за кръвна захар, измерили му кръвното налягане и казали, че излиза от ритъм. Казала им, че пие лекарства за ритъма на сърцето. През цялото време била там. Не точно до него, седяла отпред пред баничарката, а той бил сам в линейката. Докато била там никой от полицаяте не го е канили да бъде тестван за алкохол и наркотици. Полицаяте взимали сведение на присъстващите, но никой не е идвал с дрегер. Полицаят дошъл по време на прегледа и следял какво се случва, като попитал лекаря, с оглед на следите по лицето му, дали може да бъде изследван с дрегер. Лекарят казал, че има съмнение за счупена горна челюст под окото и ще дадат протокол за тестване в „Св. Анна“. След това тръгнали за Окръжна болница. Съпругът ѝ тръгнал с линейката, а тя го придружила с личния си автомобил. Протокола за изследване бил в медиците. Тя карала след линейката и пристигнали по едно и също време. Не знае на кой са предали протокола медиците. В понеделник им съобщили резултата от 1,19 промила.

Свидетелката посочва, че съпругът ѝ се е връщал от среща с приятели в Б. Разстоянието от там до дома им било около 1 км. и по – малко по преките пътища. След случката съпругът ѝ споделил, че не е управлявал автомобила, а просто е видял паркиран напъряко на пътя автомобил БМВ и отишъл да им направи забележка за паркирането. Като осветявали пътя с фаровете заслепявали идващите. Имало и пешеходна пътека и от светлините не се виждали пресичащите пешеходци. Полицаяте му казали да седне в автомобила и да изчака там линейката. На място му съставили акта, по който после му отнели книжката. Полицаяте си влезнали в патрулната кола и не знаела какво правят докато не дошли съпругът ѝ да го подпише. Това станало много преди да дойде медикът. Никой не го питал дали е съгласен да бъде тестван за алкохол. Съпругът ѝ е бил там с няколко човека, с които са били в заведението. Преди да отиде ѝ се обадил и казал, че ще се събира с приятели на центъра и ако пие ще си остави там колата.

На въпроси на адв. Ц. отговаря, че лекарите му предложили да бъде оставен за лечение в болницата, но съпругът ѝ отказал, като казал, че вкъщи ще бъде по-добре. Не разбрала защо предложили да остане в болницата. Все още не били разчели рентгеновите снимки, но предполагали, че има счупване на носа.

Съдът кредитира показанията на свидетелите, като взе предвид и роднинската връзка между свидетеля Н. и жалбоподателя.

При така установеното от фактическа страна съдът намира от правна страна следното: Жалбата е процесуално допустима като подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице - адресат на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание. Разгледана по същество е основателна.

По силата на чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен административен орган по смисъла на чл. 204, т. 3 от ЗМВР, във връзка с чл. 197, ал. 1, т. 6 от ЗМВР – за главен директор на ГДИН, съгласно Заповед № Л-4552/ 2 от 30.10.2023 г.

Спазени са изискванията за форма и съдържане на административния акт по чл. 210, ал. 1 от ЗМВР, както и срокове по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР и чл. 205, ал. 6 от ЗМВР.

Дисциплинарното наказание е наложено при спазване на регламентираните с чл. 195 ЗМВР срокове. Процесното дисциплинарно нарушение е извършено на 20.05.2023 г., а заповедта е издадена на 03.11.2023 г. (в рамките на едногодишния срок от извършването му). Съгласно чл. 196, ал. 1 ЗМВР дисциплинарното нарушение се смята за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя. В случая дисциплинаронаказващият орган е установил извършването на нарушението въз основа на обобщена справка рег. № 7934 от 25.09.2023 г. Именно от тази дата (25.09.2023 г.) е започнал да тече и двумесечният срок по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР и към датата на издаване на заповедта същият не е изтекъл.

Съдът намира, че дисциплинарно наказващият орган (ДНО) е спазил и императивното правило на чл. 206, ал. 1 от ЗМВР, според което е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения, освен когато по зависещи от държавния служител причини той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения. По делото е безспорно установено, че на Д. З. са връчени покани за даване на писмени обяснения и такива са депозирани от служителя.

Дисциплинарното производство е проведено в указания в заповедта 4-месечен срок от датата на образуването му. Същото е приключило със становището на дисциплинарно - разследващия орган с рег. № 8518 от 04.10.2023 г., в съответствие с нормата на чл.205, ал.6 ЗМВР.

В конкретния случай обаче, е допуснато нарушение на чл. 207, ал. 3 от ЗМВР, като от страна на дисциплинарно - разследващия орган не са предприети всички процесуални действия за пълно, обективно и всестранно разследване. Деянията, за които се твърди, че са извършени от наказания служител не са установени и доказани по несъмнен и безспорен начин в дисциплинарното производство. Следва да се отбележи, че дисциплинарното обвинение не може да почива на предположения и догадки. Описанието на деянието и обстоятелствата, при които е извършено, както и събирането на относими и надлежни доказателства, е от съществено значение за отговора на въпроса дали деянието съставлява или не дисциплинарно нарушение и ако е така - то да бъде правилно квалифицирано, т. е. на тази основа да бъдат определени нарушените законови разпоредби. ДНО дължи да изложи ясно и недвусмислено установената фактическа обстановка, но също така описанието на деянието следва да изпълва конкретен състав на дисциплинарно нарушение.

В случая това не е направено. ДНО неправилно е установил фактическата обстановка по преписката, приемайки за безспорно установено, че с действията си жалбоподателят е нарушил етичните правила и принципи за поведение на държавните служители в МВР.

Дисциплинарната отговорност на Д. З. е ангажирана за нарушение на чл. 194, ал. 2, т. 4 ЗМВР във вр. чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР – „деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата“. Разпоредбата на чл. 194, ал. 2, т. 4 ЗМВР установява състав на

дисциплинарно нарушение, изразяващо се в „неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР“

В оспорената заповед се сочи, че младши инспектор Д. З., с отказа си да съдейства и изпълни разпореждането на контролните органи за установяване на управление на МПС след употребата на алкохол, е нарушил чл. 27, ал. 3 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители от ГДИН, утвърден със Заповед № ЛС-04-4/02.01.2018 г. на министъра на правосъдието. Посочва се също така, че управлявайки личния си автомобил под въздействието на алкохол младши инспектор З. е нарушил чл. 27, ал. 2 от Етичния кодекс.

Съгласно чл. 27, ал. 2 и ал. 3 от Етичния кодекс държавният служител независимо от заеманата длъжност, в качеството си на участник в пътното движение се подчинява на забраната да не управлява МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда или под въздействието на друго упойващо вещество по време на изпълнение на служебните си задължения, както и в извън установеното работно време или по време на ползването на отпуск и на разпорежданията на контролните органи относно установяване на управление на МПС след употреба на алкохол или на друго упойващо вещество.

Според настоящия съдебен състав, от събраните в хода на административното и съдебното производство доказателства, не се установява по безспорен и категоричен начин, че жалбоподателят е осъществил така вменените му нарушения.

От друга страна, изложените съображения в жалбата и в писмените обяснения, дадени от жалбоподателя в хода на дисциплинарното производство, се подкрепят от събраните доказателства, вкл. от представената медицинска документация и свидетелските показания на М. Б. С., Д. Н. Г. и К. С. Н..

На първо място не се доказва, че жалбоподателят не е изпълнил разпореждане на контролните органи относно установяване на управление на МПС след употреба на алкохол или друго упойващо вещество.

Видно от представените талон за изследване № 113821 от 20.05.2023 г., протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби за употреба на алкохол и/или наркотични вещества и техните аналози от 20.05.2023 г. и протокол за химическо изследване за определяне концентрацията на алкохол в кръвта № 23/ от 22.05.2023 г., З., в изпълнение на разпореждането на контролните органи, се е явил в УМАБЛ „Св. Анна“ – София, където са взети две проби кръв, като материалът е изследван за етилов алкохол чрез газхроматографски метод.

Разпитаният по делото свидетел М. С. – медик в С., оказал спешна медицинска помощ на жалбоподателя, посочва, че с оглед нараняванията, които е отразил във фиша, вкл. наранявания по носа, е било възможно З. да не може да даде проба за алкохол.

Представени са и фиш за спешна медицинска помощ с анамнеза – нанесен побой и амбулаторни листа, вкл. амбулаторен лист № 48 от 20.05.2023 г., в който е отразено обективно състояние – локално – подкожен хематом на главата челно, отток на меките тъкани на носа, множество екскориации по лицето; амбулаторен лист № 16 от 20.05.2023 г. с отразени множество подкожни хематоми в областта на лицето; амбулаторен лист от 22.05.2023 с диагноза открита рана на клепача и околоочната област; амбулаторен лист от 05.06.2023 г. с диагноза счупване на ребро; амбулаторен лист от 01.06.2023 г. с диагноза счупване на носа.

Така събраните доказателства кореспондират с изложеното от З., че с оглед нанесените му травми, вместо да бъде тестван с дрегер за тестване на алкохола в

количеството издишан въздух, е дал кръвна проба за изследване за определяне концентрацията на алкохол в кръвта. С последното си действие З. е изпълнил и разпореждането на контролните органи на относно установяване на управление на МПС след употреба на алкохол или на друго упойващо вещество.

Предвид изложеното, неправилно ДНО е приел, че З. е нарушил чл. 27, ал. 3 от ЕК.

Така изложеното е достатъчно основание за отмяна на оспорената заповед.

Освен това, няма доказателства по делото, от които да се направи категоричен извод, че З. въобще е управлявал МПС на посочените място, дата и час.

Свидетелят Д. Г., без дела и родство със страните, присъствал на място, посочва, че не е видял З. да управлява автомобил.

Свидетелката Н., съпруга на жалбоподателя, заявява, че след случката съпругът ѝ споделил, че не е управлявал автомобила.

Действително на З. е издадено НП № 23-4332-009684 от 01.06.2023 г. за нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДВП, изразяващо се в управление на МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,8 на хиляда до 1,2 на хиляда включително.

По делото беше представено Решение № 1282 от 13.03.2024 г., постановено по н.а.х. дело № 12031/ 2023 г., Софийски районен съд, НО, 7 състав, с което НП № 23-4332-009684 от 01.06.2023 г. е отменено, поради допуснати съществени процесуални нарушения и недоказаност на вмененото на З. нарушение.

В обобщение, съдът намира, че вмененото на жалбоподателя дисциплинарно нарушение по чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР, изразяващо се в неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, не е доказано по безспорен и категоричен начин от доказателствата по делото.

Съдът намира, че е налице и съществено нарушение на административнопроизводствените правила, при издаването на оспорената заповед.

С разпореждането за насрочване на делото са дадени изрични указания на ответника, да представи доказателства, че държавния служител е изслушан или са приети писмените му обяснения.

С писмо от 11. 01. 2024 г. (стр. 165 от делото) ответника сочи, че писмените обяснения на служителя от 01. 11. 2023 г. са приети на същата дата от старши комисар Ц. Ц., който е упълномощен за този период да изпълнява функциите на главен директор и който е издал оспорената заповед. Сочи се, че подписа е сходен с други документи подписани от Ц. и налични по делото.

Съдът въпреки така направеното уточнение, намира, че не са налице доказателства, че писмените обяснения на държавния служител са приети от дисциплинарнонаказващия орган.

Съгласно чл. 27, ал. 3 от Инструкция № 81213-877 от 06.07.2021 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в Министерството на вътрешните работи, дисциплинарно наказващият орган приема с резолюция писмените обяснения и възражения, дадени от служителя, в която отбелязва своето име, длъжност и дата.

Както беше посочено, по делото има дадени обяснения от държавния служител, за които няма доказателства, че същите са приети от дисциплинарнонаказващия орган.

Видно от тези обяснения (стр.22) има щемпел с отбелязване: 1. за сведение;2.за предложение;3.за проверка;4.за доклад;5. за отговор и 6 за участие в състав, като е написано „г-жа С.“, но по никакъв начин не се сочи, каква опция е избрало лицето и всъщност, че се приемат обясненията, като няма и данни за лицето и неговата длъжност, още повече, че е подписано със запетая.

Искането за сравнение на подписа с други документи, не доказва по безспорен начин, лицето, което е поставило тази резолюция и е в пряко противоречие с инструкцията, в която изрично е предвидено по какъв начин се приемат писмените обяснения.

Посочените разпоредби са императивни и нарушаването им е съществено нарушаване на процесуалните правила при издаване на процесната заповед, свързано с правото на защита на наказаното лице, поради което оспорената заповед следва да се отмени и на това основание.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 от АПК в полза на жалбоподателите следва да бъдат присъдени разноски. От страна на ответника е направено възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение, което съдът намира за основателно. Жалбоподателят претендира заплатено възнаграждение за двама адвокати общо в размер на 3250 лв. С оглед това, че дължимите на страната, в чиято полза е разрешен правният спор, разноски за адвокатски хонорар са за един адвокат, както и това, че се касае за дело, което не се отличава с фактическа или правна сложност, съдът намира за основателно направеното от страна на ответника възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение. Въпреки това следва да се отчете значимостта на обществените отношения предмет на делото и проведените няколко съдебни заседания, с активното участие на процесуалните представители на жалбоподателя, поради което следва да се присъди възнаграждение над минимума от 750 лв., съобразно чл. 8, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения като съда определя на 1000 лв., както и платената държавна такса в размер на 10 лева.

По сметка на АССГ е внесен депозит от по 50 лв. /общо 150 лв./ за призоваване на трима свидетели /50 лв. от ответника и 100 лв. от жалбоподателя/. М. К. е заличен като свидетел, а останалите свидетелите не претендират разноски за явяването им в о. с. з., съответно такива не са изплатени. В тази връзка страните могат да подадат молба за възстановяване на горепосочените суми.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Д. Я. З., ЕГН [ЕГН], Заповед № Л 4628 / 2 от 03.11.2023 г. на главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ и прекратяване на служебното правоотношение.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ да заплати на Д. Я. З., ЕГН [ЕГН], направените по делото разноски в размер на 1010 /хиляда и десет/ лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: